

עמ"ת 62487/07/21 - דניאל מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

29 יולי 2021

בפני כב' השופט א' דראל

עמ"ת 62487-07-21 דניאל מזרחי נ' מדינת ישראל

בעניין: דניאל מזרחי

ע"י עו"ד דוד הלוי

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד אלעד לוריא

העורר

המשיבה

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ב' אלעזר) מיום 4.7.2021 בתיק מ"ת 36503-05-21. בהחלטה נושא הערר הורה בית משפט השלום על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של דרישה באיומים של רכוש, החזקת סכין, וגניבה. מתיאור העובדות נלמד כי ביום 10.5.2021 העורר הגיע לבית עסק, כאשר הוא נושא סכין בעלת להב של 6.5 ס"מ בתחתוניו. הוא נכנס לבית העסק, פנה לעבר הקופה, ואמר לעובד שעמד ליד הקופה "תגיד אתה אוהב את החיים שלך?" לאחר מכן החווה לעבר תחתוניו על מנת שהעובד יבחין בסכין. העורר הורה לעובד להביא לו את הכסף שיש שם וכך היה. הסכום שנגנב הוא 1,900 ₪.

לצד כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. המשיבה טענה לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר של מסוכנות. עילה זו נשענה על המעשה, על ההצטיידות מראש בסכין, ועל עברו הפלילי של העורר. עבר זה כלל ארבע הרשעות קודמות ובהן בעבירות אלימות. העורר שוחרר ממאסר שבועיים בלבד לפני שעבר את העבירה נושא הליך זה, ולפני כן נדון לתקופת מאסר בת 28 חודשים בשל עבירות של חבלה חמורה וחבלה כאשר העברין מזוין. לחובת העורר מאסר מותנה בר הפעלה.

בדיון שהתקיים בבית משפט קמא לא חלק בא כוח העורר על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והדיון התמקד באפשרות השחרור לחלופה. הצעתו הייתה לשחרר את העורר למוסד שנקרא "בית חם". בא כוח העורר הדגיש שמדובר בחלופה שבתי משפט נכונים לשחרר אליה, אף ששירות המבחן אינו ממליץ על כך מאחר ואין המדובר במוסד העובד עם רשויות הרווחה. המשיבה התנגדה לכל חלופה.

בהחלטה מיום 2.6.2021 עמד בית משפט קמא המסוכנות הרבה הנשקפת ממעשיו של העורר, בשים לב לכך

שהעבירות בוצעו תוך איום והצגת נשק קר. בית המשפט הזכיר את העבר הפלילי המכביד, את שני המאסרים על תנאי התלוים ועומדים אך מנגד ציין את רצונו של העורר להשתלב בהליך טיפולי. לפיכך, הורה על הגשת תסקיר מעצר.

התסקיר שהוגש תאר תמונה עגומה של אדם צעיר יחסית, המשתמש בסמים ונקלע למעגל של פשיעה ועבריינות, כליאה וחוזר חלילה. שירות המבחן העריך רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, אלימה ופוגענית, וזאת על רקע צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים. אשר לחלופה שהוצגה, במסגרת "בית חם" נמסר לשירות המבחן שאין המדובר בחלופה טיפולית אלא בחלופת מעצר בלבד. הערכת שירות המבחן הייתה שחלופה כזו אינה יכולה לתת מענה לרמת הסיכון, שכן היא אינה בפיקוח ואינה מלווה בהליך טיפולי שהעורר זקוק לו. עוד נמסר כי מדובר במסגרת פרטית המערבת עצורים שונים המתאפיינים במוקדי בעיה ומצבי תפקוד שונים, דבר המחמיר את הסיכון. מאחר והעורר שלל שילוב במסגרת קהילה טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה.

אחר הדברים האלה קיים בית משפט קמא דיון נוסף ושמע את טענות הצדדים. בסיום הדיון הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בהחלטתו עמד בית המשפט על נסיבות ביצוען של העבירות ועל האמור בתסקיר. בית המשפט ציין כי העבירות המיוחסות לעורר ומהות המעשים שביצע מעידים על מסוכנות ותעוזה. נוכח האמור בתסקיר, ציין בית המשפט כי החלופה שהוצעה אינה מתאימה והפנה לעברו הפלילי של העורר, בעבירות אלימות וברכוש, ולביצועה של העבירה הנוכחית מיד לאחר ששחרר מאסר קודם. עמדת בית המשפט הייתה כי אין די בחלופה המוצעת וחלופה זו אינה יכולה לאיין את המסוכנות.

מכאן הערר שלפני. בא כוח העורר הדגיש שאין המדובר בהפניית העורר לחלופה טיפולית אלא יש לבחון את "בית חם" מנקודת מבט של חלופה רגילה, ולבחון האם יש בשהות שם כדי לתת מענה למסוכנות. הוא הפנה לתכנית שהוכנה לשהיית העורר במקום ולהצעה שהוגשה לגבי הטיפול בו. בין היתר נזכר במסמך שהוגש כי המקום מאוויש 24 שעות ביממה והשהות בו היא במסגרת סגורה. לצד זאת צרף בא כוח העורר החלטות שבהן הורו בתי המשפט על שהותם של עצורים במוסד זה כחלופת מעצר, אף ששירות המבחן לא המליץ על כך. המשיבה מתנגדת לשחרור העורר לכל חלופת מעצר ותומכת בהחלטתו של בית משפט קמא.

לאחר עיון בטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. החלטתו של בית משפט קמא מקובלת עלי מנימוקיה, ואוסיף בקצרה את הדברים הבאים.

אני נכון להניח כטענת הסגור שניתן להביט על "בית חם" כחלופת מעצר ולא כמוסד טיפולי, ולבחון את ההתאמה באופן קונקרטי, אלא שלדידי, גם מנקודת המבט הזו, המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא בעוצמה כה גבוהה עד שהיא אינה מאפשרת את מתן האמון המינימאלי הנדרש לשחרור לחלופה בכלל, ללא קשר לטיב החלופה.

הנה כי-כן, נוכח המעשה והעושה ספק אם יש מקום לשחרור העורר לחלופה כלשהי, והמעט שניתן לומר כי בעניינו החלופה המוצעת אינה נותנת מענה מספיק, כל זאת מבלי להביע עמדה באשר להתאמתה במקרים אחרים.

המדובר במי שביצע עבירה שנעשה בה שימוש בסכין בכדי לגנוב כסף מבית עסק. נסיבות העבירה אינן רחוקות כל כך מהנסיבות המקימות את עבירת השוד. העבירה בוצעה שבועיים בלבד לאחר שחרור העורר ממאסר בגין עבירות אלימות קודמות, כאשר לחובת העורר הרשעות בעבירות אלימות ומאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים לא הביאו לכל הרתעה. במצב דברים כזה, כאשר העורר מכור לסמים ואין על הפרק טיפול מתאים וארוך טווח, דעתי כדעתו של בית משפט קמא, וגם כדעתו של שירות המבחן, שהחלופה שהוצעה אינה מספיקה בכל הנוגע לעורר.

לא מצאתי אפוא כי נפלה טעות מלפני בית משפט קמא, ועל-כן אני דוחה את הערר.

המזכירות תשלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים (בהסכמתם).

ניתנה היום, כ' אב תשפ"א, 29 יולי 2021, בהעדר הצדדים.